

“मीठे बच्चे— सत्य पण्डा आउनुभएको छ तिमीलाई सच्चा-सच्चा यात्रा सिकाउन, तिम्रो यात्रामा मुख्य कुरा हो पवित्रता, बाबालाई याद गर अनि पवित्र बन ।”

प्रश्न:— तिमी मेसेन्जर वा पैगम्बरका बच्चाहरूले कुन एक कुरा सुनाउनु छ, अन्य कुनै पनि कुरामा वाद-विवाद गर्नु हुँदैन ?

उत्तर:— तिमी मेसेन्जरका बच्चाहरूले सबैलाई यही सन्देश देऊ— आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर्नु भने यही योग अग्निबाट तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । यही फिकर राख, बाँकी अरू कुरामा गएर कुनै फाइदा छैन । तिमीले सबैलाई केवल बाबाको परिचय दिनु छ, जसबाट उनीहरू आस्तिक बन्नु । जब रचयिता बाबालाई चिन्दछन् अनि रचनालाई बुझ्न सहज हुन्छ ।

गीत:— हाम्रो तीर्थ न्यारे हैं.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले जान्दछौं— हामी सत्य तीर्थवासी हौं । सच्चा पण्डा र हामी उहाँका बच्चाहरू जति छौं सबै सच्चा तीर्थमा गइरहेका छौं । यो हो भुट खण्ड अथवा पतित खण्ड । अहिले सचखण्ड वा पावन खण्डमा गइरहेका छौं । मनुष्यहरू तीर्थ यात्रामा जान्छन् नि । कुनै-कुनै खास किसिमका यात्राहरू लाग्छन्, जहाँ कोही जहिले पनि जान सक्छन् । यो पनि यात्रा हो, यसमा तब गइन्छ जब सत्य पण्डा स्वयं आउनुहुन्छ । उहाँ आउनुहुन्छ कल्प-कल्पको संगममा । यसमा न जाडो, न गर्मीको कुरा छ । न धक्का खाने कुरा छ । यो त हो यादको यात्रा । ती यात्राहरूमा संन्यासीहरू पनि जान्छन् । सच्चा-सच्चा यात्रा गर्नेहरू पवित्र रहन्छन् । तिमीहरू सबै यात्रामा छौ । तिमी ब्राह्मण हौ । सच्चा-सच्चा ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी को हुन् ? जो कहिल्यै पनि विकारमा जाँदैनन् । पुरुषार्थी त अवश्य हुन् । मनसा संकल्प आउन सक्छ, मुख्य हो नै विकारको कुरा । तिमीसँग कसैले निर्विकारी ब्राह्मण कति छन् भनेर सोधेमा भन— यो सोध्न आवश्यक छैन । यी कुराबाट तपाईंको के पेट भरिन्छ । तपाईं यात्री बन्नुहोस् । यात्रा गर्ने कतिजना छन्, यो सोधेर केही फाइदा छैन । ब्राह्मण त कुनै सच्चा पनि छन्, अनि भुटा पनि छन् । आज सच्चा छन्, भोलि भुटा बन्छन् । विकारमा गयो भने ब्राह्मण भएन । फेरि शूद्रको शूद्रै भयो । आज प्रतिज्ञा गर्छन् भोलि विकारमा गिरेर असुर बन्छन् । अब यी कुरा कहाँसम्म बसेर सम्झाउने । यसले पेट त भरिदैन वा मुख मीठो हुँदैन । यहाँ हामीले बाबालाई याद गर्छौं र बाबाको रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौं । बाँकी अरू कुरामा केही फाइदा छैन । भन, यहाँ बाबालाई याद गर्न सिकाइन्छ र पवित्रता हो मुख्य । जो आज पवित्र बनेर अपवित्र बन्छ, ऊ ब्राह्मण रहँदैन । त्यो हिसाब कहाँसम्म बसेर तिमीलाई सुनाउँ । त्यसो त धेरै जना गिर्छन् होला मायाको तूफानमा, त्यसैले ब्राह्मणहरूको माला बन्न सक्दैन । हामी पैगम्बरका बच्चाहरूले त पैगाम सुनाउँछौं, मेसेन्जरका बच्चाहरूले मेसेज दिन्छौं । आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर्नु भने यस योग अग्निबाट विकर्म विनाश हुन्छ । यो ख्याल राख । बाँकी प्रश्न त धेरै मनुष्यहरूले सोध्छन् । एउटा कुरा बाहेक अरू कुनै कुरामा गएर केही फाइदा छैन । यहाँ त यो जान्नु छ— नास्तिकबाट आस्तिक, अनाथबाट सनाथ कसरी बन्ने, जसले बाबाबाट वर्सा पाओस्— यो सोध । बाँकी त सबै पुरुषार्थी हुन् । विकारको कुरामा नै धेरै फेल हुन्छन् । धेरै दिनपछि स्त्रीलाई देखे भने कुरै नसोध । कसैको रक्सी पिउने बानी हुन्छ,

२०७२ भाद्र २१ सोमवार ७-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
तीर्थमा जाँदा पनि रक्सी अथवा बीडीको जसको बानी हुन्छ उनीहरू त्यो विना रहन सक्दैनन्।
लुकाएर पनि पिउँछन्। गर्ने के सकिन्छ र। धेरै छन् जो सत्य बोल्दैनन्। लुकाइरहन्छन्।

बाबाले बच्चाहरूलाई युक्तिहरू बताउनुहुन्छ— कसरी युक्तिले जवाफ दिनुपर्छ। एक बाबाको नै
परिचय दिनु छ, जसद्वारा मनुष्य आस्तिक बनून्। सबैभन्दा पहिला जबसम्म बाबालाई चिन्दैनन्
तबसम्म कुनै प्रश्न सोध्नु नै व्यर्थ हो। यस्ता धेरै आउँछन्, जसले केही पनि बुझ्दैनन्। केवल
सुनिरहन्छन्, फाइदा केही पनि छैन। बाबालाई लेख्छन्— हजार, दुई हजार आए, ती मध्येबाट एक-
दुई जना बुझ्नको लागि आइरहन्छन्। फलाना-फलाना ठूला मानिसहरू आइरहन्छन्, मैले बुझ्दछु,
उनीहरूलाई जुन परिचय मिल्नु पर्ने हो, त्यो अभै मिलेको छैन। पूरा परिचय मिल्यो भने
सम्झन्छन्— यिनले त ठीकै भन्छन्, हामी आत्माहरूका पिता परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, उहाँले
पढाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। यो अन्तिम जन्म पवित्र बन।
जो पवित्र रहँदैन ऊ ब्राह्मण होइन, शूद्र हो। लडाईंको मैदान हो। वृक्ष बढिरहन्छ र तूफान पनि
आउँछ। धेरै पातहरू झर्निरहन्छन्। सच्चा ब्राह्मण को-को हुन्— कसले बसेर गणना गर्न सक्छ ?
सच्चा ऊ हो जो कहिल्यै शूद्र बन्दैन। अलिकति पनि कुदृष्टि नजाओस्। अन्त्यमा कर्मातीत अवस्था
हुन्छ। धेरै ठूलो लक्ष्य छ। मनसामा पनि नआओस्, त्यो अवस्था अन्त्यमा हुन्छ। यतिबेला
एकजनाको पनि यस्तो अवस्था छैन। यतिबेला सबै पुरुषार्थी हुन्। तल-माथि भइरहन्छन्। मुख्य
आँखाको नै कुरा हो। म आत्मा हुँ, यो शरीरद्वारा पार्ट खेल्छु— यसको राम्रो अभ्यास हुनुपर्छ।
जबसम्म रावण राज्य हुन्छ, तबसम्म युद्ध चलिरहन्छ। अन्त्यमा कर्मातीत अवस्था हुनेछ। पछि
गएर तिमीलाई अनुभूति हुन्छ, बुझ्दै जान्छौ। अहिले त वृक्ष धेरै सानो छ, तूफान आउँछ, पातहरू
झर्छन्। जो कच्चा छन् ती गिर्छन्। हरेकले आफैंसँग सोध— मेरो अवस्था कहाँ सम्मको छ ? बाँकी
जो प्रश्न सोध्छन् ती कुरामा धेरै जाँदै नजाऊ। भन— हामी बाबाको श्रीमत्तमा चलिरहेका छौं। उहाँ
बेहदका बाबा आएर बेहदको सुख दिनुहुन्छ अथवा नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ। वहाँ सुख नै
हुन्छ। जहाँ मनुष्य रहन्छन् त्यसैलाई दुनियाँ भनिन्छ। निराकारी दुनियाँमा आत्माहरू हुन्छन्। यो
कसैको बुद्धिमा छैन— आत्मा कस्तो बिन्दु हो। यो कुरा पनि पहिला कुनै नयाँलाई सम्झाउनु हुँदैन।
पहिला शुरूमा त सम्झाउनु छ— बेहदका बाबाले बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ। भारतवर्ष पावन थियो,
अहिले पतित छ। कलियुगपछि फेरि सत्ययुग आउँछ। अरू कसैले पनि सम्झाउन सक्दैन, सिवाय
बी.के.ले। यो हो नयाँ रचना। बाबाले पढाइरहनुभएको छ— यो ज्ञान बुद्धिमा रहनुपर्छ। कुनै कठिन
कुरा छैन, तर मायाले भुलाइदिन्छ, विकर्म गराइदिन्छ। आधाकल्पदेखि विकर्म गर्ने बानी परेको छ।
ती सबै आसुरी स्वभाव मेटाउनु छ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— सबै पुरुषार्थी हो। कर्मातीत अवस्थामा
पुनः धेरै समय लाग्छ। ब्राह्मण कहिल्यै विकारमा जाँदैनन्। युद्धको मैदानमा चल्दौ-चल्दै हार
खान्छन्। यी प्रश्नबाट केही फाइदा छैन। पहिला आफ्नो पितालाई याद गर। हामीलाई शिवबाबाले
कल्प पहिला जस्तै आदेश दिनुभएको छ— आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। यो त्यही
लडाईं हो। बाबा एक हुनुहुन्छ, कृष्णलाई बाबा भनिदैन। कृष्णको नाम राखिदिएका छन्।
गलतबाट सही बनाउने बाबा हुनुहुन्छ, तब त उहाँलाई सत्य भनिन्छ। यतिबेला तिमी बच्चाहरूले
नै सारा सृष्टिको रहस्य जान्दछौ। सत्ययुगमा हुन्छ दैवी राजवंश। रावण राज्यमा फेरि छ आसुरी
वंश। संगमयुग स्पष्ट पारेर देखाउनु पर्छ, यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। एकातिर देवता, अर्कातिर

असुर । बाँकी उनीहरूको लडाईं भएको होइन । लडाईं तिमी ब्राह्मणहरूको हो विकारसँग, यसलाई पनि लडाईं भनिदैन । सबैभन्दा ठूलो हो काम विकार, यो महाशत्रु हो । यसलाई जित्नाले नै तिमी जगतजित बन्छौ । यसै विषको लागि नै अबलाहरूले मार खान्छन् । अनेक प्रकारका विघ्न पर्छन् । मूल कुरा हो पवित्रताको । पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा, तूफान आउँदा-आउँदै तिम्रो जित हुन्छ । माया थाक्छ । कुशतीमा जो पहलवान हुन्छ, उसले तुरुन्तै सामना गर्छ । उनीहरूको धन्दा नै हो राम्ररी लडेर जित्नु । पहलवानको धेरै नाम हुन्छ । इनाम मिल्छ । तिम्रो त यो हो गुप्त कुरा ।

तिमीले जान्दछौ— हामी आत्माहरू पवित्र थियौं । अहिले अपवित्र बनेका छौं फेरि पवित्र बन्नु छ । यही सन्देश सबैलाई दिनु छ र अरू कुनै पनि प्रश्न सोधे भने तिमीलाई ती कुरामा जानु छैन । तिम्रो हो नै रूहानी धन्दा । हामी आत्माहरूमा बाबाले ज्ञान भरिदिनुभएको थियो, पछि प्रारब्ध पायौं, ज्ञान समाप्त भयो । अहिले फेरि बाबाले ज्ञान भरिरहनु भएको छ । यसै नशामा रहने गर, भन बाबाको सन्देश दिन्छौं— बाबालाई याद गर्नु भन्ने कल्याण हुन्छ । तिम्रो धन्दा नै यही रूहानी हो । सबैभन्दा पहिलो कुरा बाबालाई चिन । बाबा नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । उहाँले कुनै पुस्तक कहाँ सुनाउनुहुन्छ । उनीहरू जो डाक्टर अफ फिलोसोफी आदि बन्छन्, उनीहरूले किताब पढ्छन् । भगवान् त ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । उहाँमा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ । उहाँले केही पढ्नु भएको छ र ? उहाँले त सबै वेद शास्त्र आदिलाई जान्नुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो पार्ट हो तिमीलाई ज्ञान सम्झाउने । ज्ञान र भक्तिको भिन्नता अरू कसैले बताउन सक्दैन । यो हो ज्ञानको पढाइ । भक्तिलाई ज्ञान भनिदैन । सर्वका सद्गतिदाता एक बाबा नै हुनुहुन्छ । विश्वको इतिहास अवश्य दोहोरिन्छ । पुरानो दुनियाँपछि फेरि नयाँ दुनियाँ अवश्य आउँछ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबाले हामीलाई फेरि पढाउनु हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, मेहनत सबै यसैमा छ । बाबाले जान्नुहुन्छ— धेरै राम्रा-राम्रा नामाग्रामी बच्चाहरू पनि यस यादको यात्रामा धेरै कमजोर छन् र जो नामाग्रामी छैनन्, बाँधेलीहरू छन्, गरिब छन्, उनीहरू यादको यात्रामा धेरै रहन्छन् । हरेकले आफ्नो दिलसँग सोधोस्— मैले बाबाको कति समय याद गर्छु ? बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! जति हुन सक्छ तिमीले मलाई याद गर । भित्र धेरै हर्षित बन । भगवान्ले पढाउनुहुन्छ त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी पवित्र आत्मा थियौ फेरि शरीर धारण गरेर पार्ट खेल्दा-खेल्दा पतित बनेका छौ । अब फेरि पवित्र बन्नु छ । फेरि त्यही दैवी पार्ट खेल्नु छ । तिमी दैवी धर्मका हौ नि । तिमीले नै ८४ जन्मको चक्कर लगाएका छौ । सबै सूर्यवंशीले पनि ८४ जन्म कहाँ लिन्छन् र । पछि आइरहन्छन् नि । नत्र तुरुन्तै सबै आउँथे । सबै उठेर बुद्धिद्वारा कुनै काम लियौ भने बुझ्न सक्छन् । बच्चाहरूले नै विचार सागर मन्थन गर्नु छ । शिवबाबाले त गर्नुहुन्छ । उहाँले त भन्नुहुन्छ— ड्रामा अनुसार जे सुनाउँछु, यस्तो सम्भ्र कल्प पहिले जस्तै जे सम्भ्रएको थिएँ, त्यही सम्भ्रएँ । मन्थन तिमीले गर्छौ । तिमीले नै सम्भ्रानु पर्छ, ज्ञान दिनु छ । यी ब्रह्माले पनि मन्थन गर्छन् । बी.के.ले मन्थन गर्नुपर्छ, शिवबाबाले होइन । मूल कुरा कसैसँग पनि धेरै कुरा गर्नु हुँदैन । शास्त्रवादीहरूले आपसमा धेरै बाद-विवाद गर्छन्, तिमीले बाद-विवाद गर्नु हुँदैन । तिमीले केवल सन्देश दिनु छ । पहिला मुख्य केवल एक कुरामा सम्भ्रान् र लेखाऊ । सबैभन्दा पहिला यो प्रश्न राख— यो कसले पढाउनुहुन्छ, त्यो लेख । यो कुरा तिमीले पछाडि पढाउँछौ त्यसैले शंका भइरहन्छ । निश्चयबुद्धि नहुनाले बुझ्दैनन् । केवल भनिदिन्छन् कुरा

२०७२ भाद्र २१ सोमबार ७-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन ठीकै हो । सबैभन्दा पहिला मुख्य कुरा नै यही हो । रचयिता बाबालाई चिन फेरि रचनाको रहस्य जान्दछौ । मुख्य कुरा हो गीताका भगवान् को हुनुहुन्छ ? तिम्रो विजय पनि यसैमा हुन्छ । सबैभन्दा पहिला कुनचाहिँ धर्म स्थापना भयो ? पुरानो दुनियाँलाई नयाँ दुनियाँ कसले बनाउँछ । बाबाले नै आत्माहरूलाई नयाँ ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, जसबाट नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ । तिमीलाई बाबा र रचनाको पहिचान मिल्छ । सबैभन्दा पहिला अल्फमा निश्चय गरायौ भने बे बादशाही स्वतः बुझ्नेछन् । बाबाद्वारा नै वर्सा मिल्छ । बाबालाई जान्यो र वर्साको हकदार बन्यो । बच्चाले जन्म लिन्छ, माता-पितालाई देख्छ, निश्चय भइहाल्छ । आमा बुबा बाहेक अरू कसैको साथमा जाँदैन पनि किनकि आमाबाट दूध मिल्छ । यहाँ पनि ज्ञानको दूध मिल्छ । माता-पिता हुनुहुन्छ नि । यो धेरै महिन कुरा हो, तुरुन्तै कसैले बुझ्न सक्दैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) सच्चा-सच्चा ब्राह्मण बन्नु छ, कहिल्यै शूद्र बन्ने ख्याल मनमा पनि नआओस्, अलिकति पनि दृष्टि नजाओस्, यस्तो अवस्था बनाउनु छ ।
- २) बाबाले जे पढाइरहनु भएको छ, त्यो ज्ञान बुद्धिमा राख्नु छ । जो विकर्म गर्ने आसुरी बानी लागेको छ, त्यसलाई मेटाउनुपर्छ । पुरुषार्थ गर्दै-गर्दै सम्पूर्ण पवित्रताको उच्च लक्ष्य प्राप्त गर्नु छ ।

वरदानः- फलाम समानका आत्मालाई पारस बनाउने मास्टर पारसनाथ भव

तिमी सबै पारसनाथ बाबाको बच्चाहरू मास्टर पारसनाथ हौ- त्यसैले जस्तोसुकै फलाम समानको आत्मा होस्, तिम्रो संगतबाट फलाम पनि पारस बनोस् । यो फलाम हो- यस्तो कहिल्यै नसोच । पारसको कामै हो फलामलाई पारस बनाउनु । यही लक्ष्य र लक्षण सदा स्मृतिमा राखेर हरेक संकल्प, हरेक कर्म गर, तब अनुभव हुन्छ- म आत्माको प्रकाशका किरणहरूले अनेक आत्माहरूलाई स्वर्णिम बनाउने शक्ति दिइरहेको छ ।

स्लोगनः- हरेक कार्य साहसपूर्वक गन्यौ भने सबैको सम्मान प्राप्त हुन्छ ।